

[Carl P. Jensen.]

måde bringes i anvendelse, er det en forudsætning, at det sker i obligationer af en ensartet type.

Ændringsforslag nr. 3 til § 3 betyder en overførelse af reglerne i den nugældende lovs § 8 om adgangen til at yde forskudslån, men ændret i konsekvens af det nye princip i § 1, stk. 3.

I ændringsforslag nr. 4 til § 6, stk. 2, ændrer man beregningsgrundlaget for udligning af tab på garantiforpligtelserne i hovedstadsområdet, således at man i stedet for indbyggerantallet tager den samlede indkomst i betragtning for beregning af statsskatten i de respektive kommuner. Herved bliver det altså skatteevnen og ikke indbyggerantallet, der lægges til grund, og det må vel anses for mere rimeligt.

Ændringsforslagene nr. 5 til § 9 og nr. 6 til § 10 indeholder reglerne for ydelse af lån og det såkaldte driftstilskud.

I § 10, stk. 1, fastsættes dette tilskud indtil 1970 i socialt udlejningsbyggeri såvel som i parcelbyggeri for mindrebemidlede til 11 kr. pr. m², medens det bliver 8 kr. i privat byggeri. Men der er ikke her tale om nedskæring af driftstilskuddet fra 14 kr. til 11 kr. pr. m². Forholdet er det, at der i øjeblikket, hvor der ydes et driftstilskud på 14 kr. pr. m², skal betales et afdrag, der svarer til nøjagtig 3 kr. pr. m². Ved nu at lade statslånet være afdragsfrit kan driftstilskuddet nedsættes med disse 3 kr., men virkningen på lejen bliver nøjagtig den samme, og jeg vil gerne understrege, at det er ud fra den forudsætning, udvalget har tiltrådt dette forslag, altså ud fra den forudsætning, at ændringen sker. I det oprindelige forslag var der ikke fastsat en bestemt varighed for m²-tilskuddet udover reglerne i § 10, stk. 8, i lovforslaget, men efter ændringsforslag nr. 6 til § 10 sker der en begrænsning af driftstilskuddets varighed, nemlig til 1970.

Udvalget har meget indgående drøftet spørgsmålet om at finde frem til en form for en overgangsordning for at mildne den skarpe overgang, der til sin tid vil opstå. Vi kender jo alle eksempler på virkningerne, når man efter 20 eller 10 års forløb har ophævet de i sin tid indrømmede lempelser i de årlige ydelser. Indtil dette øjeblik har det imidlertid ikke været muligt at finde frem til

den rette løsning af dette spørgsmål. Man har ikke kunnet samles om en aftrapning, der skulle tage sin begyndelse på det tidspunkt, som der fra en enkelt side i udvalget har været fremsat forslag om.

Man har, som det vil ses, bibeholdt grænsen for ydelsen af det fulde m²-tilskud indenfor lejlighedsstørrelser på 50—85 m². Man har dog her lempet ordlyden af bestemmelsen i lovbekendtgørelsen af 21. oktober 1954, hvorefter man kun undtagelsesvis kunne få lån til byggeforetagender, hvor lejligheder på 85 m² ikke var maksimum. Dels er formuleringen lempet, dels har ministeren tiltrådt — og det beder jeg den højtærede indenrigs- og boligminister bekræfte — at man vil acceptere, at indtil 10 pct. af det samlede antal lejligheder må overskride denne grænse. På denne måde skulle man være i stand til at opnå den differentiering af boligbyggeriet, som bl. a. det ærede medlem hr. Kristen Amby gjorde sig til talsmand for ved lovforslagets første behandling.

I § 10, stk. 2, indføres et nyt princip, idet det her bestemmes, at det ikke er en forudsætning, at der skal være ydet statslån, for at man kan opnå m²-tilskud efter § 10, stk. 1. Dette vil i første række kunne få betydning, hvor bygherren er i stand til at fremskaffe finansiering udover kredit- og hypotekforeningslån som første og anden prioritet, men det er naturligvis en forudsætning, at de pågældende ejendomme skal opfylde de krav, der iøvrigt stilles, hvor staten er långiver.

Ændringsforslag nr. 7 til § 11 går ud på, at stk. 2 i paragraffen udgår, nemlig den bestemmelse, hvorefter boligministeren skulle kunne indrømme helt eller delvis bortfald af den del af statslånet, der vedrører merudgifter ved forsøg med nye byggematerialer og nye byggemetoder.

Til § 12 er stillet ændringsforslag nr. 9, der begrænser det beløb, der kan ydes som lån til det, der hidtil har været betegnet som kapitel VIII a-byggeri, og som nu findes i kapitel V § 36. Statslånet, der her stilles til rådighed til en lavere rente end markedsrenten, begrænses til 15 000 kr. pr. lejlighed, og det må formentlig anses for at være en ganske logisk konsekvens af, at der iøvrigt indføres en arealbegrænsning for ydelse af driftstilskud til socialt byggeri.